

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
ACHTSTE JAARGANG 16-4-53 15
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

De Jeugd van CHARLIE CHAPLIN

EEN WARE GESCHIEDENIS
IN WOORD EN BEELD OVER 5 BLADZIJDEN DOOR
FRANS CRAENHALS

In het jaar 1899, in een rijke wijk van Londen...
Popjes ! Mooie popjes ! Mooie popjes !

KOOP EEN MOOI POPJE VOOR DRIE PENNIES !... MOOIE POPJES !...

Vandaag koopt er niemand... Hoe jammer !

Ik heb geen rooie duit meer. Morgen vent ik kranten, de opbrengst is mager, doch zekerder dan de verkoop van popjes.

Waarom achtervolgt die grote, dikke man me overal ? Ik heb schrik. Wat wenst hij?

Reeds meer dan twee uren zit hij me op de hielen ! Ik zou er best aan doen iets te kopen...

De jongen gaat voorbij een bakkerswinkel en snuift de geur van het warme, vers gebakken brood op...
Heerlijk !

Neen, neen, ik mag er niet naar kijken, want dan krijg ik nog meer honger...

Hela, wacht even, bengel, ik moet je spreken...

Wat doe je hier ? Waarom ben je alleen ? Vooruit, spreek op !

Mijnheer, ik heb niets misdaan, ik verdien m'n kost met popjes te verkopen. Ik vent kranten, en doe boodschappen voor de buren...
Dat vraag ik je niet. Waar zijn je ouders? Hoe heet je ?

Ik heet Charlie... Charlie Chaplin. M'n vader is dood en m'n moeder ligt ziek in het hospitaal...

Precies wat ik dacht. Kom mee, ik breng je naar het Wezenhuis van Hanwell, daar horen vagebonden zoals jij thuis. Vooruit !
Laat me los ! Ik wil niet mee !...

Twee jaar blijft Charlie in het wezenhuis en droomt van een vrij en onafhankelijk bestaan. Eindelijk wordt het hem te machtig, en op een avond...

Ik vlucht, dat staat vast !

M'n beste Tom, aan jou durf ik het zeggen... deze avond vlucht ik ! Alles is gereed...

Ssst... pas op, de surveillant komt...

Vaarwel, Tom. Ik ga je zuster omhelzen voor jou, ween nu niet!

KRRAK!

Doch het gerucht heeft de hardvochtige bewaker gewekt...

Wat is dat ? Wat hoor ik ?

Niets... Ik zou gezworen hebben dat er iemand op de trap was...

Nu, des te beter... Het waren misschien ratten... Ik heb slaap...

Oef ! Dat was op het nippertje. Goddank, het lukte !

Charlie is nu weer vrij, maar aan de kost komen is heel moeilijk... Hij gaat mee met een orgelman en danst om de voorbijgangers te vermaken...

Wanneer hij een duit kan sparen, gaat hij naar Baxter-Hall om de toneelvoorstellingen bij te wonen. Iemand merkt hem op...

Zie ik goed ?

Ben jij niet de zoon van Spencer Chaplin ?... Luister, ik kan je gebruiken... Ik heb een toneel waar alleen bengels van jouw soort optreden. Wil je bij mij komen werken ?

CHARLIE AANVAARDT HET VOORSTEL GRETIG. HIJ VERDIENT GEEN SCHATTEN, DOCH HEEFT EEN ONDERKOMEN EN BROOD. HIJ VOELT ZICH TROUWENS IN Z'N ELEMENT, WANT HET TONEELSPELEN ZIT HEM IN HET BLOED; ZIJN OUDERS WAREN IMMERS MUSIC-HALLARTISTEN... MET ZEVEN ANDERE KINDEREN VAN ZIJN LEEFTIJD VORMT CHARLIE DE GROEP BEKEND ALS DE « EIGHT LANCASHIRE LADS »

Zo kwam Charlie naar Mack Sennett en maakte zijn eerste film.
Het is niet slecht, maar ik heb de indruk dat je personage toch...

...niet helemaal geslaagd is. Er ontbreekt iets, maar ik kan niet bepalen wat het juist is... Denk er zelf eens over na !

Enkele dagen verlopen...
Niets, ik vind niets en Sennett heeft nochtans gelijk !

Mijnheer Chaplin, men wacht op je om te draaien. Vlug !
Ik kom !

Wat moet ik doen ? Wat moet ik doen ?

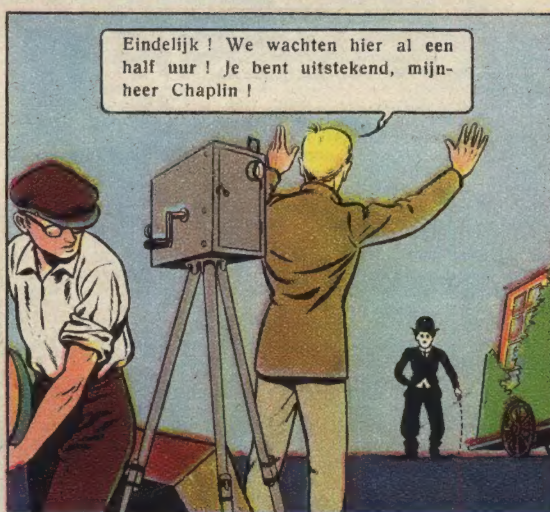

Heb jij soms geen vermomming voor me ? Eender welke, alles is goed ! Vlug !

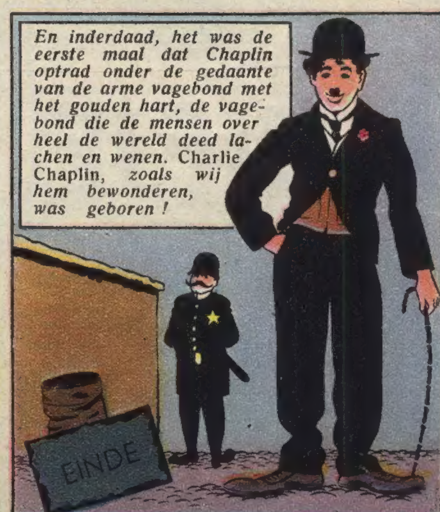

Werp een oogslag in m'n koffer en neem wat je gebruiken kunt.
Dank je. Ik geloof dat ik het Noorden verlies !

De broek is te lang en te breed, de slipjas te eng, de bolhoed oud en vol deuken, de schoenen veel te groot en een kleine snor...

Chaplin kijkt in de spiegel...
Niet kwaad. O, het is het sprekend portret van de Londense grijsaard die liep als een gans. Zou ik hetzelfde doen ?

Eindelijk ! We wachten hier al een half uur ! Je bent uitstekend, mijnheer Chaplin !

En inderdaad, het was de eerste maal dat Chaplin optrad onder de gedaante van de arme vagebond met het gouden hart, de vagebond die de mensen over heel de wereld deed lachen en wenen. Charlie Chaplin, zoals wij hem bewonderen, was geboren !
EINDE

Onze nieuwe Postiljon

BRENGT JE DE ACTUALITEITEN VAN DE WEEK

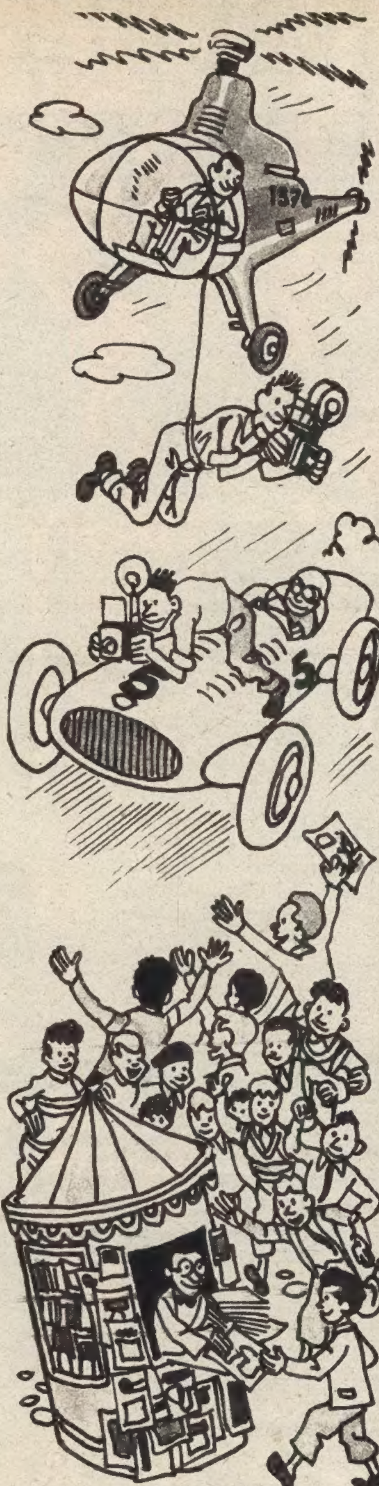
Van volgend nummer af, verschijnt « KUIFJE » weer IEDERE DONDERDAG

DONDERDAG is de dag van de jeugd. Iedere week krijgen alle scholieren en studenten aan colleges en athenea een vrije namiddag. Op verzoek van ontelbare lezers, leraars en ouders, heb ik besloten je ons blad in plaats van 's Woensdags voortaan iedere Donderdag te bezorgen. 's Woensdags kregen vele lezers thuis of in de kostschool, wanneer ze veel lessen hadden te leren en een moeilijk huiswerk te maken, de gelegenheid niet om hun blad te lezen van A tot Z.

Deze kleine verandering heeft ons ook in de mogelijkheid gesteld onze « Postiljon », het nieuwsblad van « KUIFJE », onder een nieuwe en aantrekkelijker vorm voor te stellen en de actualiteiten van dichtbij te volgen, zoals alle grote weekbladen dat doen. Wanneer er nu 's Zondags een grote match doorgaat, dan zal je daarover in « KUIFJE » van dezelfde week nog echo's vinden ! Ik zal je ook betere reportages en nieuwsjes van het laatste moment kunnen brengen, en ook een nauwer contact kunnen onderhouden langs de « Brievenbus ». Je zult ook geen weken meer op de resultaten van onze openbare onderzoeken « Jullie krijgen het Woord » moeten wachten. In één woord : met **nummer 16 van 23 April**, brengt « KUIFJE » je weer een hele reeks verbeteringen. Is dat niet fijn ?

Tot volgende Donderdag, vrienden !

Kuifje

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel. P.Ch.R. 1909.16 *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel. KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abonnementsprijs : fl. 4,00 per kwartaal.

Onze Brievenbus

X., Zemst-Laar. — Daar het gerucht de ronde doet dat het model in kwestie binnenkort zal veranderen, houden we er niet aan, er nu nog een reportage over te brengen. We wachten daar liever mee tot het nieuw model op de markt gekomen is. Het model dat nu nog geleverd wordt, is reeds (op weinig details na) vijf-zes jaar oud. Met mijn beste groeten.

Thijlbert Kierdorff, Den Haag. — Ik heb je een Frans exemplaar van ons blad laten opsturen. Heb je het goed ontvangen ? Met mijn beste groeten.

Norman Mertens, Sint-Pieters-Leeuw. — Ik heb met genoegen vernomen dat « Kuifje » je nu nog meer boeit dan vroeger. Ik laat niets onverlet om ons blad steeds mooier, beter en interessanter te maken. Binnen een paar weken zul je je daar opnieuw rekenschap kunnen van geven ! Hartelijk.

Gertrude Cauwels, Brugge. — Was je tevreden over het tekeningetje dat Willy Vandersteen in je poesie gemaakt heeft ? Met mijn beste groeten.

Eddy Verbeke, Tielt. — Ik kom misschien wat laat (liever laat dan nooit), om je te feliciteren ter gelegenheid van je eerste communie, maar gelieve niettemin mijn beste wensen te aanvaarden, evenals mijn hartelijkste groeten aan heel de familie.

Karel Pauwels, Vossenhoek, 90, Grembergen bij Dendermonde zou willen corresponderen en ruilen met postzegelverzamelaars. Men schrijve hem rechtstreeks.

Anthony De Schacht, Assebroek. — Hartelijk welkom in onze Grote Kuifje's Club. Vergeet niet dat de eerste opracht van een clublid is en blijft : zijn blad beter doen kennen door al zijn vrienden en kennissen, en leden werven voor onze grote Kuifjesvereniging ! Heb je een prettig Paasverlof gehad ? Met mijn beste groeten.

Jacques Janssens, Gent. — Je briefje heeft me zeer veel plezier gedaan. Ik zal er eens op terugkomen ! Ik vind het fijn, dat je alhoewel je reeds voor moeder en zusjes moet gaan werken, je toch nog in de Kuifje's Club laat inschrijven. Ik hoop dat je er veel plezier zult aan beleven ! Met mijn hartelijkste groeten.

Wilfried Sonck, Aspelare. — Hou maar een grote plaats vrij in je bibliotheek voor al de Kuifjesverzamelingen die nog zullen volgen ! Tot genoegen.

S. Hambrouck, Wemmel. — Je mededeling kan ik jammer genoeg niet opnemen. Om een goede boog en pijlen te vinden, moet je eens gaan kijken naar de speelgoedafdeling van de grootwarenhuizen en enkele zaken van sportartikelen. Wanneer kom je eens naar de redactie met je mannen ? Vergeet je bezoek niet aan te kondigen !

Ludo Carmen, Haren. — Onder het schooljaar zal dat niet gaan, maar zohaast de grote vacantie aangebroken is, moet je maar eens langs de redactie komen, dan brengen we dat voor elkaar ! Hartelijk.

> VOLGENDE WEEK :
>
> **FAWCETT NOG IN LEVEN?**
>
> Een volledig tekenverhaal door ALBERT WEINBERG

Paul Leys, Montmorency, Seine-et-Oise. — Je kunt inderdaad reeds goed tekenen, indien je je goed oefent, zul je en knap tekenaar worden ! Ik heb je een lidkaart van onze grote club laten opsturen, zodat je nu al onze geheime boodschappen kunt ontcijferen en er zelf ook versturen naar je correspondenten die lid zijn van onze club. Schrijf me eens hoe je het ginder stelt in Frankrijk !

L. Brion, Lier. — Ik heb er voor gezorgd. Met mijn beste groeten.

Jacques Vandermeer, Blankenberg. — Over dat onderwerp zullen we in een van de volgende nummers van ons blad eens uitwijden. Je mag echter niet te haastig zijn. Heb je reeds vele brieven geschreven op je Kuifjespapier ?

Theo Claessens, Willebroek. — Je mag er van overtuigd zijn dat alle echte Kuifjesvrienden mijn verzoek om je eens in hun gebeden te gedenken niet vergeten hebben ! Alle Kuifjesvrienden maken één grote familie uit, en wanneer een lid van de familie het niet goed heeft, dan helpen alle andere leden hem zo goed ze kunnen. Hoe gaat het je nu ? Reeds aan de beterhand ? Wanneer mag ik je eens te Brussel verwachten ?

Guido Hendrickx, Antwerpen. — Ik zal met je verzoek rekening houden. Ik hou ook veel van plezierige verhalen. Met mijn beste groeten.

Daan Meyers, Persijnstraat, 19b, Rotterdam, zou willen corresponderen met Kuifjeslezers uit Frankrijk, Indonesië, Zwitserland, die postzegels verzamelen. Men schrijve hem rechtstreeks.

Hugo Sterck, Groendreef, 45, Lokeren, zou willen corresponderen met een Kuifjeslezer uit Holland die ook postzegels verzamelt. Men schrijve hem rechtstreeks.

Roland Coppens, Gent. — Hartelijk welkom in onze grote club. Ik heb je enkele adressen laten sturen. Heb je reeds contact genomen met die jongens ?

Tinus van Hattum, Velsen, Holland. — Ik vind het erg jammer dat je niet langer « Kuifje » kunt lezen. Ik heb je nog enkele nummers laten sturen. Heb je die goed aangekregen ? Met mijn beste groeten.

M.C. Piek, Oegstgeest, Holland. — Op die vraag kan ik je niet antwoorden. Gelieve je te richten tot onze Hollandse vertegenwoordiger. Die zal je wel kunnen helpen. Met mijn beste groeten.

De Kerels van Vlaanderen

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

De poort van de burcht van Ieperen wordt geopend. Burchard Knap en zijn vrienden treden de grote zaal binnen waar het hof, voorgezeten door graaf Karel, zetelt. In het midden der zaal waar banken geplaatst zijn, zetten zij zich neer. Over hen nemen Rambold Tancmar en zijn gezellen plaats.

Het zal een ongelijke strijd worden, Segher Wulf! De rechters zijn allen vijanden van de Kerels. Eén kan er misschien als vriend beschouwd: Willem van Loo, burggraaf van Ieperen.

Hij is een rechtstreeks afstammeling der graven van Vlaanderen, nietwaar? Door een ongelukkige oorlog moest hij de kroon van Vlaanderen afstaan aan Karel de Goede.

Het hof verleent het woord aan de aanklager, Rambold Tancmar...

Heren, iedereen weet dat onze heer Graaf mijn vader de betwiste gronden schonk als blijk van vriendschap. Mijn vader belastte mij, tijdens zijn afwezigheid zijn eigendom te beheren. Ik was dus verplicht Burchard's lieden van de grond te verdrijven...

Hij liegt! Die grond te Bethferkerke heb ik geërfd van mijn moeder! Men heeft u bedrogen, heer graaf. Zo u geweten had dat die grond mijn eigendom was zou u hem niet weggeschonken hebben. Want ook de vorst moet ieders recht eerbiedigen!

Bij deze woorden gaat een dreigend gemor op uit de rangen der Isegrims. Bertulf, de proost, neemt vlug het woord...

Heren, sta mij toe als woordvoerder van Burchard Knap op te treden.

Heren, om te kunnen oordelen wie de schuldige is hoeft men niet te onderzoeken aan wie de grond toebehoorde. Het volstaat te weten dat de heer graaf bevolen had alle twisten en veten te onderbreken tot na zijn terugkeer van de oorlog. Wie heeft er nu eerst dit bevel overtreden? Rambold Tancmar!... Hij liet de grond met palen afsluiten. Was Burchard niet in zijn recht toen hij de afsluiting vernielde en hij mannen achterliet om de grond te bewaken?

Bertulf vertelt eveneens op welke gruwelijke wijze Burchard's lieden verminkt werden. Nog lang wordt er over en weer gepraat...

...Het hof verwijdert zich om het vonnis te bespreken.

Vol spanning wachten beide partijen op de beslissing. De prachtige rede van de proost en het feit dat Burchard in zijn recht was laten de Erembalds veronderstellen dat hun vriend zal vrijgesproken worden.

Eindelijk hebben de rechters een beslissing getroffen. De hof-schrijver leest het vonnis...

Het hof verklaart Burchard Knap schuldig! De burcht van Straten zal op kosten van de veroordeelde wederopgebouwd worden. Hij zal uit het land van Vlaanderen gebannen worden gedurende een tijdspanne van tien jaar te beginnen van heden met zonder ondergang. Zo hij zich vóór deze tijd in het graafschap durft vertonen is men verplicht hem te doden!

Vervloekt! Dit onrecht laat ik mij niet welgevallen! Jullie zullen ondervinden met wie jullie te doen hebben! Bende valsaards! Kruipers!

In Godsnaam, bedaar! Kom mee!

Laat mij los!

Hemel! Houdt hem!!

(Wordt voortgezet.)

POM EN TEDDY

Teksten en tekeningen van Frans Craenhals

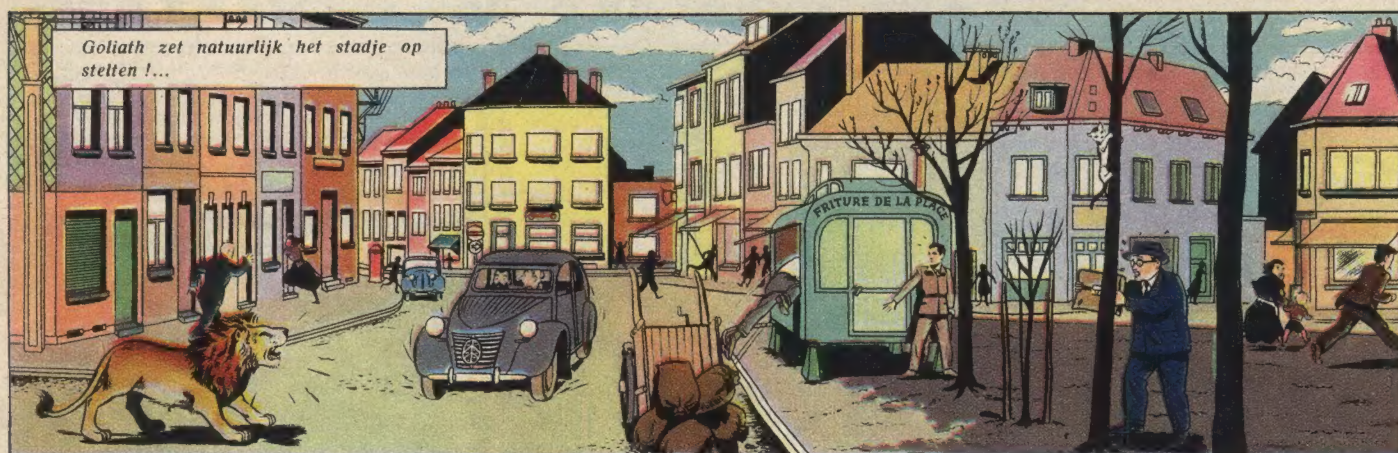
Het cirkus Tokburger staat overeind, want de leeuw Goliath is uit zijn kooi ontsnapt...

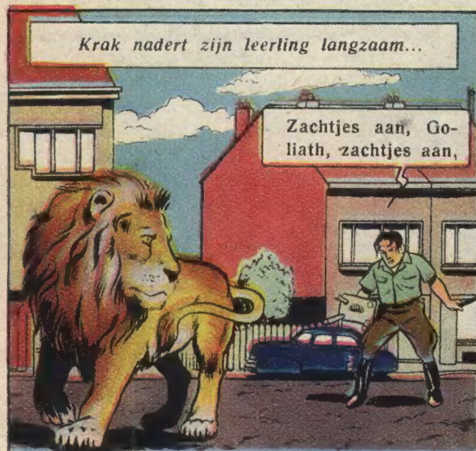

(Wordt voortgezet.)

Aan boord van de kraak, waarmee onze vrienden naar Amerika varen, is muiterij uitgebroken. Enkele opstandelingen overmeesteren Nele en meester Lucas...

(Wordt voortgezet.)

Bestaat er werkelijk ee

Voor enkele maanden sprak men in heel de wereld over een geheimzinnig wezen dat o de ijzige hoogvlakten van Centraal Azië zou leven en door de mensen van die streek de « Afschuwelijke Sneeuwman » wordt genoemd.

Tot op heden kon niemand de identiteit van dit wezen ontraadselen. Het is inderdaad mo gelijk, dat er op de Himalaja, die ten slott nog heel weinig gekend is, apen of primitieve mensen zouden leven, waarvan de beschaafde wereld niets afweet. Het is echter ook mogelijk dat de « Afschuwelijke Sneeuwman » slechts bestaat in de verbeelding van de mensen ui de streken om de machtige bergketen...

DE geschiedenis begon in 1899 toen een Italiaans alpinist de Kanchanjunga be klom en op een hoogte van 5.500 meter sporen vond van blote, brede voeten. Het spoor liep langs de bergflank naar de ijzige hoogten waar de lucht dun en verdere opzoekingen onmogelijk waren. In 1923 zagen de leden van een expeditie naar de top van de Everest, op grote hoogte schijnbaar menselijke gestalten bewegen, en ze vonden, op de plaats waar ze deze gestalten opgemerkt hadden, sporen !

De Engelse ontdekkingsreiziger Shipton vond in 1936 eveneens reusachtige voetsporen die hij, wat de breedte betrof, met die van een olifant vergeleek. Zijn dragers verzekerden hem dat dit het spoor van de « Afschuwelijke Sneeuwman » was. In 1951 ontdekte Shipton nogmaals dezelfde sporen, hij fotografeerde ze en de publicatie van deze foto's deed stromen inkt vloeien en de meningen over de sporen waren zó verdeeld, als deze over het al dan niet bestaan van het monster van Loch-Ness

DE LEGENDE VAN BHANJAKRIS.

MISS MAC DONALD zou nog vóór Shipton kennis gemaakt hebben met de Sneeuw man ! In gezelschap van haar dragers stapte ze over de bergrug toen er plotseling, vlak bij, een akelig gebrul weerklonk. De dra gers lieten alles vallen en maakten zich ui de voeten. Toen alles rustig was, keerden ze terug en vertelden dat dit de kreet was van

DE GESCHIEDENIS VAN DE VITAMINEN

DEGENEN die Latijn leren, begrijpen best wat « vitamine » eigenlijk betekent; zijn stam, is « vita » (leven).

De vitamine is dus een stof, een scheikundig produkt, noodzakelijk voor het leven van organen, van weefsels en van de gehele mens. Bij bepaling wordt een vitamine in de natuur, d.i. in de normale voeding gevonden : immers, de oudst gekende vitamine dagtekent van 1928 — indien de mensheid tot dan had moeten wachten, ware ze reeds lang uitgestorven...

Wanneer de vitaminen als werkzaam, afgezonderd scheikundig bestanddeel van de voeding eerst sinds een paar tientallen jaren gekend zijn, dan werden nochtans reeds eeuwen geleden de ziekten beschreven, die het rechtstreeks gevolg zijn van het ontberen van een of andere vitamine.

DE VITAMINE « C ».

Van zodra men schepen kon bouwen die in staat waren de hoge zee te trotseren, en er aldus grote vaarten werden ondernomen, ondervonden de bemanningen aan den lijve het bestaan der vitamine « C ». De gevreesde ziekte van de lange zeevaarten was indertijd de scheurbuik. Na een tiental wekenn werden de zeelieden bleek, hun tandvlees begon te bloeden, ook in de darmen en onder de huid waren er bloeduitstortingen. Het was werkelijk of er in hun binnenste iets aan het scheuren ging : scheur-buik. Ten slotte waren de manschappen nog zo flauw als een garnaal en als er niet gauw een einde kwam aan de reis, volgden de overlijdens zich op in het scheepsjournaal. Nu men weet dat de scheurbuik ontstaat door gebrek aan verse groenten en vooral aan vers fruit, die de enige bron zijn van vitamine « C », komt er geen scheurbuik meer voor op zee. Het is de rol van de vitamine « C », of van het ascorbinezuur, de wanden der haarvaten, dit zijn de fijnste vertakkingen der slagaders, ondoordringbaar te maken voor het bloed. Een sinaasappel bevat namelijk twee maal zoveel ascorbinezuur als we dagelijks nodig hebben, hij is, vooral in de winter, grote bron van vitamine « C ».

We zullen dus niet wachten tot we ziek worden en dan een flesje dure vitaminen kopen, maar er een gewoonte van maken, dagelijks verse groenten en vers fruit op tafel te brengen.

DE VITAMINE « B ».

Het is merkwaardig om vaststellen, dat in de Aziatische landen er nog zo een grote armoede bestaat, dat de rijst het enig en uitsluitend voedsel is van een hoog procent der inwoners. Zolang deze mensen rijst eten gaat alles goed, het is maar wanneer ze een kleine verfijning wensen in de alledaagse kost en zich lange tijd met niets

n "Sneeuwman" ?

de monsterachtige **Bhanjakris** of Afschuwelijke Sneeuwman.

De legende van Bhanjakris (al noemt men hem in sommige streken Yeti of Meloh Kangmi), kan men horen langsheen de grenzen van Indië, Tibet en China. Bhanjakris zou eens zo groot zijn als een normaal mens, z'n zwarte huid is met lange haren bedekt, en met zijn gespierde armen zou hij een boom kunnen uitrukken en een zware rotsblok verplaatsen.

DE PELGRIM VERTELT...

EEN pelgrim vertelde aan de Franse schrijver Jean Marquès Rivière het volgende : « Ik maakte deel van een kleine, gewapende expeditie. We waren aan de Noordelijke grens van Nepal en trotseerden reeds sedert acht dagen al de gevaren van de jungle. Plotseling zagen we vóór ons een lange rij voetsporen. Iedereen riep : « De Sneeuwmannen ! » Heel omzichtig stapten we voort en eensklaps ontdekten we een tiental, en misschien zelfs meer, Sneeuwmannen die drie à vier meter groot waren. Ze stonden in een cirkel, roffelden tamtams en wiegden rhythmisch met het lijf. Ze droegen geen klederen, hun lichaam was met lange haren bedekt en op hun lelijke gezichten stond een grote droefheid te lezen. »

Deze pelgrim had wellicht een te vruchtbare verbeelding, maar er zijn details in zijn verhaal die overeenkomen met de verslagen van Europese reizigers.

ZAG HUGH KNIGHT HEM OOK ?

IN 1931 keerde **Knight** terug uit Tibet en besloot zijn kamp op te slagen in een vallei van de Himalaja. Terwijl zijn dragers alles in orde maakten, besloot hij de omgeving te verkennen en... stond plotseling tegenover een soort van aap met lange, sterke armen, kromme benen en brede voeten. Het lichaam van dit wezen was met rode haren bedekt, het gezicht niet. Helemaal opgericht kon het twee meter lang zijn. In z'n gespierde handen, hield het een zeer primitieve boog en pijl. Het zonderlinge wezen verdween tussen de rotsen... Knight vertelde zijn avontuur aan z'n dragers, en deze zeiden hem dat hij niemand minder dan de Bhanjakris ontmoet had...

De Sneeuwman van Knight heeft wat we zouden kunnen noemen normale afmetingen, doch blijft even raadselachtig. Sommige geleerden hielden de sporen, gevonden door Shipton, voor die van een beer « Isabelle », anderen voor die van een aap « Langur ». Doch, zowel de beer als de aap, zijn ongevaarlijk en beiden gekend door de Tibetanen... Waarom zouden ze er dan schrik voor hebben? Bhanjakris wordt gevreesd en niet als een legendarisch, doch als een bestaand, een levend wezen.

TOCH EEN AAP ?

VOLGENS **prins Peter van Griekenland** zou het toch een aap zijn. Tibetaanse herders zouden eens een exemplaar gevangen hebben door sterk bier te gieten in de plas waar het 's nachts gewoonlijk kwam drinken. De Bhanjakris dronk gulzig van het bier, raakte dronken en kon door de herders aan een paal gebonden worden. Toen het dier ontwaakte, brak het echter zijn boeien en vluchtte naar de verlaten hoogten..

Bestaat de Sneeuwman nu werkelijk, of leeft hij slechts in de verbeelding van primitieve mensen, en hebben handige reizigers daaruit munt geslagen? Om op deze vraag een afdoend antwoord te geven, zou er een expeditie moeten uitgerust worden die als énig doel « het meebrengen van de Sneeuwman » zou hebben. Zoveel belangstelling schijnt er echter niet voor te zijn, en het staat buiten kijf dat een tocht naar de ijzige hoogten van de Himalaja een enorme som geld kost. Intussen blijft het bij gissingen.

Het is waar, dat er eens reusachtige apen geleefd hebben, maar of de resten van deze reusachtige dieren zich zouden teruggetrokken hebben op de Himalaja valt te betwijfelen. Niets is echter onmogelijk, en vermits men nog iedere dag wonderen van de natuur ontdekt en ontsluiert, is het niet uitgesloten dat we vroeg of laat de waarheid over de Bhanjakris vernemen.

dan gepelde rijst voeden, dat ze ziek worden. De Beri-Beri van de Hindoes (de ziekte waarbij de benen zwellen tot ze op olifantspoten gaan gelijken, waarbij pijnen en verlammingen optreden, en die dikwijls dodelijk is, omdat het hart begeeft door uitputting), was voor de dokters van Indische Compagnie geen onbekende. De oorzaak ervan kende men niet. In 1886 werd dokter Eyckman naar Indië gezonden om er de oorzaak van de Beri-Beri te bestuderen. Hij kwam tot de bevinding dat de eenzijdige voeding met gepelde rijst verantwoordelijk diende gesteld voor deze ziekte, of m.a.w., dat erin de rijst-pelletjes een stof aanwezig was, die bij uitsluitende rijstvoeding, de Beri-Beri kon voorkomen.

Deze stof was de vitamine « B ». Later heeft men ontdekt dat deze vitamine aanwezig is in de graan-pelletjes.

Een te grote inname van meelstoffen, ofwel een te kleine inname van vitamine « B » kan een toestand van te kort voor ons zenuwstelsel doen ontstaan.

De les, die we daaruit kunnen trekken is, dat bruin brood voor de gezondheid zeker niet slecht is, maar ook, dat een evenwichtige verdeling van vlees, boter en brood of aardappelen, de gulden regel blijkt van alle voeding.

Drs Med. H. van de Voorde.

DE TROUWE PADDY

Jackie leidt zijn hond, die deelneemt aan een wedstrijd voor jachthonden. Plotseling vindt hij z'n vader die aan het been gewond is. Paddy vervolgt zijn weg alleen...

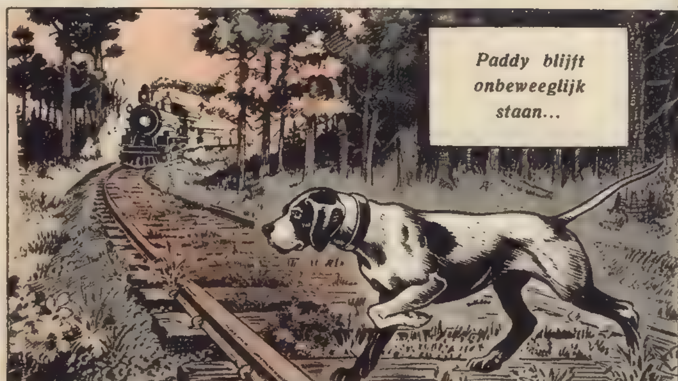

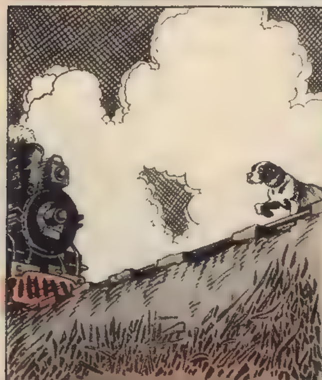

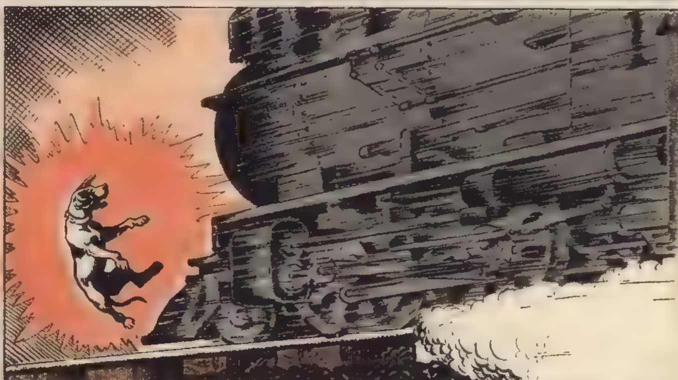

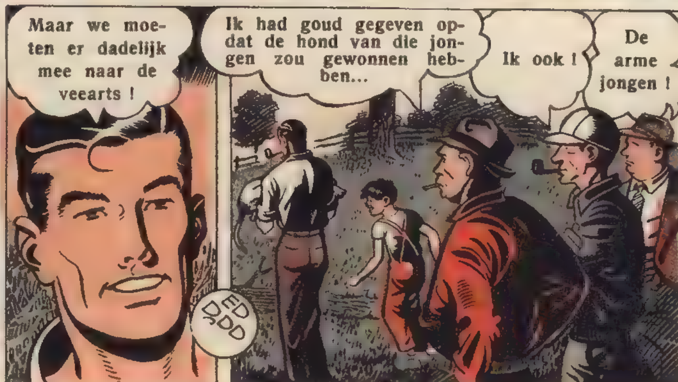

(Wordt voortgezet.)

DE SCHAT van BEERSEL

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Onze vrienden zijn in dienst getreden van de heer van Beersel. Op zekere dag komt er een bode op het kasteel toe...

(Wordt voortgezet.)

TEXAS SLIM

AAN DE RAND
VAN DE AFGROND

BUDDY ! riep Texas Slim en zijn zware stem overdonderde het gedreun van de paardenhoeven op de weg.

Een ogenblik later kwam het prachtig dier reeds aangehuppeld. In de intelligente bruine ogen van Buddy kon men duidelijk lezen, dat hij blij was z'n meester terug te vinden. Texas sprong in het zadel, klopte Buddy vriendelijk in de hals en fluisterde :

— Aan het werk, Buddy ! Je kunt je wreken op de bandieten die je laatst zoveel schrik aanjoegen met hun handmitrailleur.

Buddy sprong vooruit en begon zo vlug te rennen dat het wel leek of z'n hoeven de grond niet raakten.

De paarden met het brandend stro aan hun flanken, waren nu links en rechts in 't veld gelopen en hinnikten dat horen en zien vergingen. Plastic Jack en Alek Tamyras hadden hun plan goed voorbereid. Ze waren in een van de wachtende auto's gesprongen om zich uit de voeten te maken, doch de énige weg die ze nemen konden, was het slingerend bergpad. De rollen waren nu omgekeerd : de bandieten reden over het gevaarlijk bergpad en Texas Slim zat hen op de hielen, maar of ze zich ook zo goed uit de slag zouden trekken als de Ridder van de Prairie met zijn paard ?

WIE ZAL HET HALEN ?

Indien ze het rechte stuk van de weg niet konden bereiken voor Texas Slim in hun onmiddellijke nabijheid was, waren ze verloren. Dat stond vast. Texas Slim wist dit en hij had dit ook aan zijn paard laten voelen, want het stoof met een snelheid als om alle records van de Kentucky-raspaarden te verpulveren, de berg op. Voor de laatste bocht was de zwarte cowboy nog slechts op vijftig meters van de vluchtende auto...

Men hoorde twee knallen... De eerste was een schot uit de Luger van Henslow, de tweede was het onmiddellijke antwoord daarop : de linker achterband van de wagen die sprong.

Alek bleef het stuur meester en kon verhinderen dat de auto in de afgrond te pletter stortte, maar de bedreiging van Texas Slim's pistool kon hij niet afwenden... Bovendien waren daar ook reeds drie Texas Rangers in een jeep geëscorteerd door een hele groep cowboys, die hun baas nagehold waren...

Zonder dat de bandieten eigenlijk goed wisten wat er hen overkwam, waren ze stevig vastgebonden en werden ze door de Texas Rangers opgeleid. Toen deze lading op de ranch was afgeleverd, zetten de cowboys de ongelukkige paarden na en slaagden er ook vrij spoedig in de dieren met hun lasso's te vangen.

HET LOOPT NIET
VAN 'N LEIEN DAKJE !

In aanwezigheid van Texas Slim begon luitenant Malone de twee booswichten te ondervragen. Men zag hoe het zweet bij beken van Texas' voorhoofd stroomde... Het kostte hem veel moeite die twee schurken, de moordenaars van de brave Stroom, de beulen van Old Bear Terry, Koen, Sam Parkiston en wie weet van hoeveel andere mensen nog, niet dadelijk neer te slaan.

Alek Tamyras en Plastic Jack, al-

Met Texas Slim, de politie van San Antonio en de cowboys van de Old Fellows Ranch, vecht Koen tegen een machtige misdadigersbende, die de petroleuminstallaties saboteert. De ranch werd gered dank zij de hulp van de Texas Rangers. Al de bandieten worden gevangen genomen, behalve Alek en Plastic Jack...

Roman door M. ARTIGUES — Geillustreerd door REF

hoewel niet moedig, waren toch uit een ander hout gesneden dan Ralph Costello en het zou veel moeite kosten eer zij volledige bekentenissen zouden afleggen !

Over de identiteit van de Grote Baas konden ze ook niets vertellen, ze hadden hem nooit gezien of gehoord. Nu, dat had Costello reeds duidelijk laten verstaan. Alek kende toch de « boodschapper van Blue Paradise », maar daarover wilde hij niets lossen...

— Plastic Jack en ik zullen pas spreken in het bijzijn van een advocaat, zei hij.

— Een advocaat ! Dat zal een knappe moeten zijn ! Om je aan het gerecht te onttrekken is er echter méér nodig dan een advocaat, want we hebben al de nodige bewijzen in handen om je te veroordelen en... dat zal niet van de poes zijn, daarop geef ik je m'n woord !

Ook de andere leden van de bende kwamen op het bankje, maar het bleek al dadelijk dat ze allemaal hun stiel kenden... Ze waren dat gewoon en de Texas Rangers konden er niets uitkrijgen. Luitenant Malone zag in dat het verloren was en zette hen in een leeggemaakte stal. De cowboys moesten rond het gebouw de wacht optrekken met de machinegeweren in de vuist. Ze triomfeerden, die cowboys van de Old Fellows Ranch, want zij en hun boss hadden die schurken, die zoveel kwaad gesticht hadden, nu eindelijk in hun macht. Slechts één gedachte wierp een schaduw op hun zege : de gedachte aan Old Bear Terry.

Tommy Henslow had men nu in een eenvoudige kist gelegd, door de cowboys vervaardigd en Old Bear Terry lag onbeweeglijk op het bed van Texas Slim. Af en toe boog tante Jeanne, die bij de gewonde waakte, zich over z'n borst om te horen of zijn hart nog klopte...

Koen en Mickey, die een eeuwige vriendschap hadden gesloten, zaten eveneens bij het bed van Old Bear Terry. Wanneer de gewonde weer een ogenblik tot bezinning kwam, keek hij naar de twee jongens en men kon het hem aanzien, dat hij blij was dat ze bij hem bleven en hem « grootvader » noemden.

Het leven op de hoeve hernam z'n gewone gang, zoals dit altijd gaat, zelfs wanneer de dood vlak bij is, doch in vertraagd tempo en gedempt omwille van de goede kameraad, die in de kamer van de boss lag...

De veteranen, die de helden waren geweest van de ongelijke strijd om de hoeve, waren doodop, maar toch hielpen ze nog hun jongere vrienden om in de keuken een stevig maal te bereiden dat ze zouden delen met de Texas Rangers. Eerst kwam er een berg pannekoeken op tafel bestreken met ahornboomsuiker, dan een enorm stuk rundgebraad, spek met eieren, enz. In een woord, de stevige kost die de cowboys van het Westen met gretige tanden naar binnen spelen en die hen, na lange ritten en dodelijke vermoeidheid, weer fit maakt.

De schade door de brand veroorzaakt was groot, doch daarom maakte niemand zich zorgen; hij had geen mensenlevens gekost en de woonblokken waren er gelukkig niet door aangetast. Terwijl Texas Slim met een paar helpers de uitgebrande schuren bekeek en de schade raamde, hoorde men een licht geronk in de lucht en zie... daar verscheen een helicopter. Dit verwekte een zekere onrust, want iedereen herinnerde zich het « toeristenvliegtuig » dat de verwenste parachutist, de moordenaar van Henslow, uitgeworpen had...

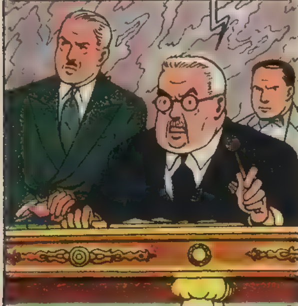
(Wordt voortgezet.)

VOLGENDE WEEK : **OP LEVEN OF DOOD.**

HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

Een misdadigersbende bedreigt Parijs. In de Assemblée Nationale gaat het er stormachtig aan toe en enkele afgevaardigden vragen het ontslag van de regering...

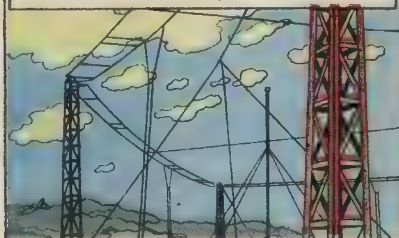

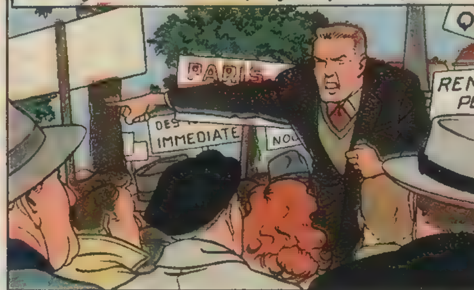

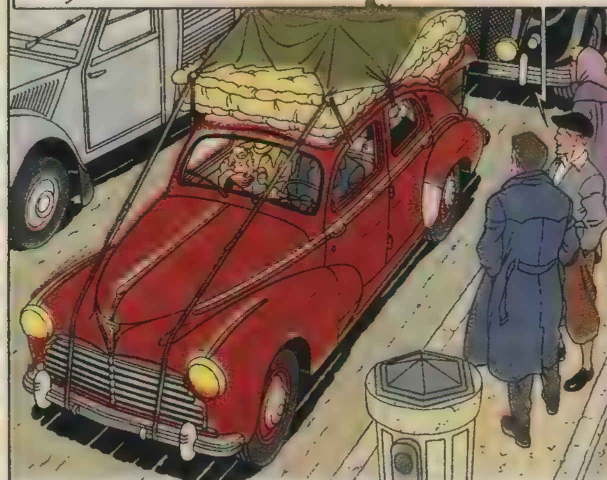

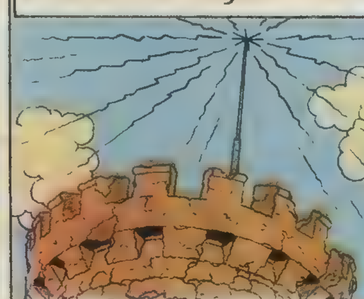

(Wordt voortgezet.)

Jan van Austerlitz

EEN kleine soldaat was ingelijfd in het leger van Napoleon. Over eindeloze wegen had hij gemarsjeerd. Hij had de nijpende koude, de regen, de wind en de zengende zomerzon getrotseerd en iedere maal het nodig was, dapper zijn man gestaan. Hij droomde er niet van eer en roem te oogsten, maar deed eenvoudig zijn plicht.

Die kleine soldaat heette Jan, maar hij was de jongste en de kleinste van heel het regiment en daarom had hij de bijnaam « Janneman » gekregen.

— Janneman, waarom schaf je je geen valse baard aan ?

— Janneman, je komt zeker recht uit de wieg ?

Zo plaagden de grote, struise kerels hem voortdurend. Jan lachte dan even. Hij kon het niet helpen dat hij blond krulhaar, blauwe ogen en een kindergezicht had en zijn snor bijna onzichtbaar was. Hij had ook een kinderlijke goedmoedige natuur, maar vond het jammer zó klein te zijn. Jan benijdde inwendig zijn stevig gebouwde makkers die hun zware uitrusting met zwier droegen en hun geweren optilden als waren het pluimpjes...

Op een avond sloegen de legers van Napoleon hun tenten op in een breed dal. Toen het helemaal donker was, zag men van de bergen hoge vuren oplaaien; daar waakte de vijand.

Napoleon trof de laatste toebereidselen voor de grote slag. Generalen kwamen en gingen. Jan zat op een twintigtal meter van de tent en keek naar hun fiere gestalten. Een keer had hij Napoleon gezien, gekleed met grijze redingote en zwarte steek. Hij zou nu zeker diep over de stafkaarten gebogen staan om zijn laatste bevelen te geven.

Een soldaat kwam buiten en gaf iets aan een ruiter, die stond te wachten. De ruiter groette, sprong te paard en reed in galop het kamp uit.

Janneman luisterde naar het gedreun van de hoefslagen dat langzaam uitstierf. Plotseling weerklonk een schot. Het was nauwelijks hoorbaar geweest, maar de kleine soldaat was met een schok overeind gesprongen. Hij luisterde gespannen : het gedreun was niet meer te horen. In de tenten bewoog niemand... Zou er dan geen enkele makker, geen enkele schildwacht dat schot gehoord hebben ? Janneman liep zo snel hij kon de in de richting waarin de ruiter verdwenen was; hij wou zekerheid hebben. Eindelijk bemerkte hij het paard en op de grond de kreunende ruiter...

— Frankrijk ! fluisterde Jan in het oor van de gewonde.

Deze opende de ogen en stamelde :

— Bevel... maarschalk Soult... vlug... vlug... de keizer...

Dan zakte zijn hoofd levenloos op de schouder.

Janneman trok het document voorzichtig uit de borstzak van de ruiter en greep het paard bij de teugel. Hij kende niets van paarden, noch van paardrijden en het duurde enkele ogenblikken voor hij goed en wel in het zadel zat.

Recht voor zich uit reed hij tot een dreigende schildwacht de weg versperde.

— Frankrijk, riep Jan. Waar ligt het leger van maarschalk Soult, kameraad ?

— Het leger van maarschalk Soult, bromde de andere, dat ken ik niet...

— Bevel van Napoleon, onderbrak Janneman.

— Ginds, aan je linkerkant. Zie je die drie kampvuren ? Daar is het.

Janneman gaf zijn paard te sporen en galoppeerde in de aangewezen richting. Toen hij het kamp naderde, moest hij het wachtwoord nogmaals herhalen. Eindelijk stond hij voor de maarschalk.

— Je brengt een bevel van de keizer ? Ik wil je graag geloven, maar ik beveel je hier te blijven tot morgenvroeg.

(Zie vervolg blz. 18.)

VERHAAL VAN ARSENE HASTER.

•

GEILLUSTREERD DOOR B. DAUTRY.

JAN VAN AUSTERLITZ

(Vervolg van blz. 17.)

Tegen wil en dank moest Janneman zich onderwerpen.

De volgende morgen werd de kleine soldaat opnieuw naar de tent van de maarschalk geleid.

— Hoe heet je ? vroeg de maarschalk.

— Jan Pietersen, mijnheer de maarschalk, maar iedereen noemt me Janneman.

— Haha, lachte de maarschalk, niet zo kwaad ! De slag is nu in ons voordeel beslist, dank zij je moedig optreden...

— Maar, mijnheer de maarschalk, ik... ik...

— Ik weet het. De bode, die mij de bevelen van de keizer moest overmaken, werd door een Kozak neergekogeld. Jij hebt zijn taak overgenomen en tot een goed einde gebracht. Ik weet niet wat er zou gebeurd zijn indien je dit niet had gedaan ! Hier, geef dit document aan de keizer.

Janneman groette de maarschalk, beter dan hij het ooit in zijn leven gedaan had, en reed naar het keizerlijk hoofdkwartier.

★

De slag, waarvan hier sprake, was de beroemde slag van Austerlitz en het was maarschalk Soult die de beslissing en hiermee ook de zegen afdwong.

Na de veldslag schouwde de keizer zijn troepen en spelde Janneman het erekruis op de borst. De kleine soldaat werd er niet hovaardig om. Hij deed zijn plicht zoals voorheen en in zijn regiment veranderde slechts één ding : Jan werd niet meer Janneman, doch Jan van Austerlitz genoemd !

NEEM JE FOTOAPPARAAT EN TREK NAAR BUITEN !

De hemel is blauw, de zon schittert vrolijk en je wandelt door het park of over de velden met je fototoestel. Met welk toestel ? De reeks van de verschillende merken en types is heel lang. Voor een paar honderd francs kun je reeds een goed toestel kopen, maar je kunt er ook duizenden aan besteden ! In principe zijn alle toestellen gelijk, want ze bestaan allen uit :

a) Een donkere kamer. Zij is het lichaam van het toestel en vormt een soort van doos die ofwel helemaal stijf, ofwel soepel en plooibaar is, dank zij een blaasbalg die kan uitgetrokken en ingeschoven worden.

b) Een rolsysteem, aan de rugzijde van de kamer aangebracht, dat bestaat uit twee bobijntjes : een daarvan draagt de nieuwe film, het andere dient om de gebruikte film (of belichte film) opnieuw op te rollen en dit, al naar gelang de foto's genomen worden. Een venstertje of een opteller duidt aan hoeveel foto's men genomen heeft, en het aantal dat men nog nemen kan.

c) Het objetief dat helemaal vooraan geplaatst is, is de kristallens of een samenstelling van kristallenzen door dewelke de lichtstralen zullen dringen om zich op de film af te drukken. De lens is dik of dun, al naar gelang het apparaat, en zij is het die voor een groot deel de prijs van het toestel bepaalt !

d) Er is de sluiter, die het objectief gesloten houdt tot op het gewenste ogenblik om dan, in een onderdeel van een seconde, een momentopname te verwezenlijken. Men kan het natuurlijk ook gedurende enkele seconden, minuten zelfs, open laten wanneer men een « pose » wil nemen. De gevoeligste toestellen maken opnamen tot op 1250ste van een seconde !

e) Aan het toestel zijn een of twee zoekers, die het de fotograaf mogelijk maken juist te weten wat hij op z'n film zal drukken.

DE FORMATEN

De formaten die thans gebruikt worden zijn : 6x9 in bobijntjes van 8 foto's; 6x6 met 12 foto's; 4,5x6 met bobijntjes van 16 foto's. Het formaat 4,5x6 is het goedkoopste. Dan zijn de « kleine formaten » : het heden meest gebruikte klein formaat is 24x36 mm. met de standaard cinemafilm, 35 mm. breedte. Het voornaamste type hiervan is de Leica.

Ik kan je dit laatste type echter niet aanraden, daar het niet in het bereik van ieders beurs ligt. De apparaten kosten duizenden en bovendien moet iedere kleine foto ten minste tot op 6x9 vergroot worden, wat veel geld kost. Ik heb veel ervaring en, je mag me geloven, wanneer ik zeg dat het formaat 4,5x6 het goedkoopste is.

EN NU, AAN HET WERK !

Eerst ga je een film kopen en verliest niet uit het oog, dat een apparaat voor beginnelingen weinig lichtsterkte heeft. Je kiest dus de gevoeligste en snelst opneembare filmen; dat zijn de *panchromatische* met een groen bandje om de verpakking. Vergeet ook niet het formaat van het apparaat aan te duiden. Indien je hetzelfde apparaat gebruikt als ik, vraag je een film 4,5x6, panchro, 32.

Nog iets wil ik je zeggen : DRAAI ONMIDDELLIJK DE OPWINDKNOP VERDER, wanneer je een kiekje genomen hebt ! Zo je dit vergeet, neem je twee foto's boven elkaar. Het resultaat daarvan is misschien heel grappig, maar het betekent steeds dat je twee foto's verloren hebt !

Volgende week :

NADERE UITLEG OVER DE EIGENLIJKE OPNAME.

DANK ZIJ DE VITAMINE « A » ZAGEN DE DUITSE NACHTJAGERS BETER TIJDENS HUN VLUCHTEN

Voor een paar weken vertelde ik je hoe men door de scheurbuik de vitamine C, en door de Beri-Beri-ziekte de vitamine B leerde kennen. Vandaag zal ik je nog over drie belangrijke vitaminen onderhouden.

DE VITAMINE A. NACHTBLINDHEID

Het is weerom in de arme landen van het Verre Oosten en in Kongo dat men het bestaan van een avitaminose A kon vaststellen. Het was onze ontdekkingsreizigers en ontginners reeds van in den beginne opgevallen, dat de negers, die hun bagage droegen, slechter zagen in het donker dan zij. Niet alleen was er onder de negers veel nachtblindheid, sommigen vertoonden ook verzweringen aan de ogen, die eindigden op een gedeeltelijk verlies van het gezicht. Deze mensen woonden vooral in arme primitieve gewesten, waar er een tekort was aan vetten en aan groenten. Inmiddels had men vastgesteld, dat zuigelingen, die te lang kunstmatig gevoed worden, gelijkaardige ziekteverschijnselen vertonen.

De Duitse arts Fuchs kon bewijzen, dat het ging om een tekort aan een stof, aanwezig in groenten als wortels en tomaten, in eieren, in boter en in melk, in de lever van sommige vissen, nl. rog, kabeljauw. Het is een geel produkt, oplosbaar in olie en vet, en verantwoordelijk voor de gele kleur van hoger genoemde voedingswaren; het is de provitamine A, die in onze lever wordt omgezet tot de eigenlijke vitamine A. Het is dus andermaal een stof, aanwezig in de normale, gevarieerde voeding, die onmisbaar blijkt voor ons organisme : haar rol bestaat erin de slijmvliezen van oog, neus, mond, keel en slokdarm te voeden en in goede voorwaarden te behouden; bij gebrek eraan komen er gaatjes in waarlangs de mikroben binnendringen en allerhande verzweringen verwekken.

Na de laatste oorlog is gebleken, dat de Duitsers nog een andere toepassing hadden gevonden voor de vitamine A : ze gaven er hoge doses van aan hun nachtjagers, die dan ook zeer scherp zagen in het duister. Niet alleen voorkomt deze vitamine de nachtblindheid, ze kan ook het gezicht bij nacht verbeteren. Hieruit bleek weer eens hoe alles in het menselijke doen zijn, zij het dan dikwijls onbekende, reden heeft. Wanneer moeder 's morgens een eitje bakt, dan is ze er van overtuigd, dat het om een hoge voedingswaarde gaat — in feite geeft ze je vitamine A te eten. En weer zien we hoe de melk het eerste en volledige voedsel van een mensenkind, ook deze vitamine bevat, zonder welke het leven onmogelijk is.

DE VITAMINE P.P.-PELLAGRA

In grote lijnen mag men zeggen, dat in Azië de rijst de hoofdschotel vormt van de voeding, in Afrika, de maniokwortel, in Europa en Noord-Amerika, de tarwe. In Zuid-Amerika, in de Balkan en Zuid-Rusland vormt voor de arme plattelandsbevolking vooral, de maïs de voornaamste bron van voeding. Reeds lang was in die maïsverbruikende landen een ziekte bekend, de pellagra of het maïtisme genaamd. Ze kenmerkte zich door een hevig rode ontsteking van de huid, die blootgesteld wordt aan de lucht, dus handen, armen en aangezicht, door hevige darmontsteking en geestesstoornissen, die eindigden met volslagen krankzinnigheid. Deze vreselijke ziekte kwam voor bij mensen, die haast uitsluitend maïs aten. Na lang zoeken konden de dokters ten slotte vaststellen, dat het ging om een vergiftiging door het maïsmeel, in die zin, dat een bepaalde scheikundige stof in maïs aanwezig een andere verbinding, nodig voor ons organisme actief tegenwerkt en vernietigt. Aldus werd dan het organisme van deze mensen verstoken van die stof, die thans algemeen de vitamine P.P. wordt genoemd. P.P. de beginletters van het Engelse Pellagra Preventive, d.i. wat de pellagra kan voorkomen. Wat de eigenlijke rol van de vitamine P.P. is, staat nog niet vast. In onze landen is er nooit een tekort aan deze vitamine, wat niet wegneemt, dat ze in sommige ziekten met veel voordeel kan aangewend, waar het er op aankomt de bloedvoorziening te bevorderen en de bloedvaatjes te verwijden.

Voor de zoveelste maal moet ik besluiten met er op te wijzen hoe de eenzijdige voeding noodlottig is wanneer om het even welk voedingsprodukt overweegt, of het rijst weze, of maïs, of brood, of gelijk wat. Wanneer zo een enorme verscheidenheid bestaat in de mogelijke voedingsmiddelen, dan is het opdat we er gebruik zouden van maken.

Herman VAN DE VOORDE,
drs med.

HIER GAAN DE OPLOSSINGEN VAN ONZE

GROTE PRIJSVRAAG 1953

ONZE Grote Prijsvraag werd op 18 Maart jl. reeds afgesloten, doch daar de deelnemers uit Congo en de overzese gewesten een maand langer tijd kregen om hun oplossingen in te sturen, kunnen we pas vandaag de uitslag publiceren.

Weldra volgt de lijst van de winnaars. Nog een beetje geduld, vrienden !

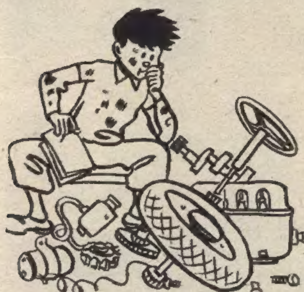
1e proeve : KUIFJE IN DE ZOO

De tien dieren die we publiceerden waren :

1) Lynx.
2) Hyena.
3) Wratzwijn.
4) Tapir.
5) Toekan (pepervreter).
6) Leeuw.
7) Puma.
8) Miereneter.
9) Bison.
10) Okapi.

2e proeve : HET GEHEIMZINNIG INSTRUMENTENBORD

Twee instrumenten waren verplaatst :

Nr 7 (regelbare voorontsteker) en Nr 9 (het asbakje).

Twee instrumenten waren veranderd : Nr 2 (snelheidsmeter en Nr 5 (watertemperatuurmeter).

Een instrument werd bijgevoegd :

Nr 8 (barometer).

3e proeve : DE SPORTFIGUREN

1) Joe Louis.
2) Karel Sijs.
3) Ray Sugar Robinson.
4) Van Steenbergen.
5) Scherens.
6) Arie van Vliet.
7) Tor Lemberechts.
8) Rik Meert.
9) Vic Mees.
10) Stan Ockers.

4e proeve : DE GRAP VAN UILENSPIEGEL

Het was de grap van Tijl die *averechts* op z'n ezel zat ! Je moest de tekst dus *averechts* lezen en ook je alfabet *averechts beginnen.* Z was dus de eerste letter en A de laatste, aldus kwam je tot het volgend resultaat :

« Averechts op een ezel rijden dat doet niet iedereen, daarvoor moet men Tijl Uilenspiegel heten. Ken je het avontuur dat Tijl overkomen is toen hij op zekere dag averechts op zijn ezel door de stad reed ? De mensen lachten en er was een slimmerd die riep : Die is zeker niet goed wijs?

— Je bent niet nuchter, antwoordde Tijl, want anders zou je toch moeten zien dat mijn ezel averechts onder mij staat !

5e proeve : DE RAADSELACHTIGE FOTO'S

Het waren vergrotingen van dingen die je vertrouwd waren. Hier gaan ze dan :

1) Spons.
2) Sigaretten.
3) Gramofoonnaalden.
4) De huid van een mens.
5) Koppen van lucifers.

6e proeve : WIE HEEFT GESCHOTEN ?

Het is JOHNSTONE !

Smith kon men reeds dadelijk uitschakelen, omdat zijn handen beefden. Howard was te bijziend om trefzeker te mikken. Er bleven dus nog Farrington, Blake en Johnstone.

Om Cooper in het hart te treffen, moest men mikken een fractie van een seconde vóór de trein in de tunnel schoof... Farrington mogen we terzijde laten, want van op zijn plaats kon hij Cooper moeilijk treffen zonder Blake te raken en bovendien heeft hij een reiskoffer op de knieën. Blake kon ook de dader zijn, doch hij kende de weg niet (hij vertelde de reis voor de éérste keer te doen) en wist dus onmogelijk op welk punt juist de trein in de tunnel gleed...). Johnstone wist dit heel goed. Hij maakte de rit immers dagelijks (hij toonde de treinwachter een weekabonnement). Hij is dus de enig mogelijke schuldige. Hij schoot door z'n hoed, die hij op de knieën hield, ten einde de vlam veroorzaakt door het schot te verbergen.

DE BIJKOMENDE VRAAG

HERGE BEGINT...

Onze vriend Hergé had 10 minuten 34 seconden tijd nodig om Kuifje en Bobbie te tekenen. Hij maakte eerst de schets in potlood, bracht ze over in inkt en gomde eindelijk de potloodlijnen uit. Dat vergt meer tijd dan men wel denkt ! Het is nu bovendien hoogtijd, dat we jullie vertellen welke verrassing de firma TISSOT schenkt aan de deelnemer welke de bijkomende vraag juist oploste, zonder rekening te houden met de punten voor de zes voorgaande vragen verkregen. De verrassing is, je raadt het, een TISSOT-UURWERK ! *De bijkomende vraag dient alléén om de deelnemers, die voor de zes vragen hetzelfde aantal punten zouden bekomen hebben, te SCHIFTEN.*

HERGE EINDIGT.

Weldra zullen we de lijst van de winnaars van Onze Grote KUIFJE's PRIJSVRAAG 1953 kunnen publiceren. Ik wens van harte dat je bij de gelukkigen bent !

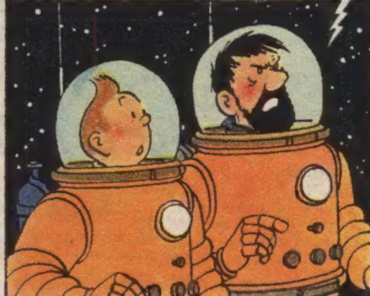
KUIFJE

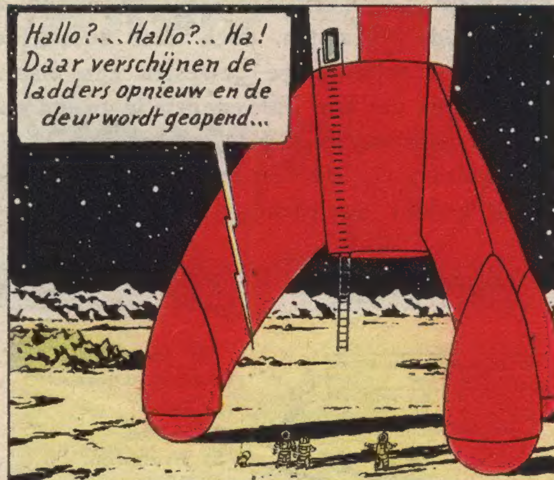
DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

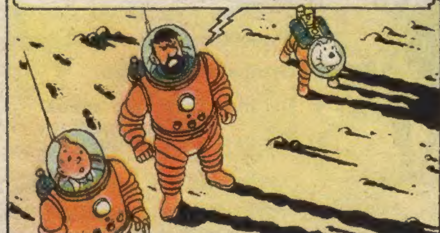
MANNEN OP DE MAAN...

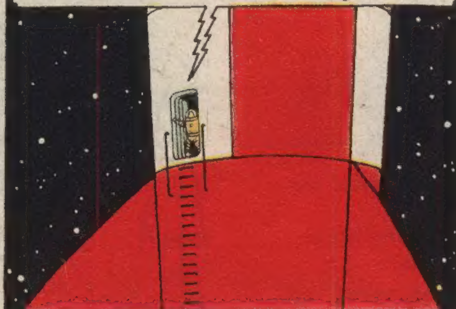
De maanraket is met Kuifje en zijn vrienden heelhuids geland. Kuifje en de kapitein zijn de eersten om de maan te betreden. Weldra komt ook Zonnebloem uit de raket. Maar wat doet Wolff intussen ?...

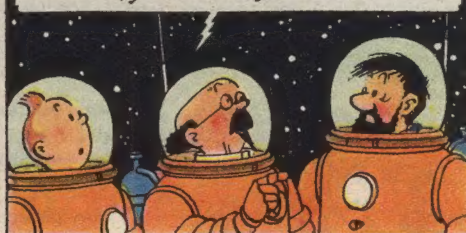

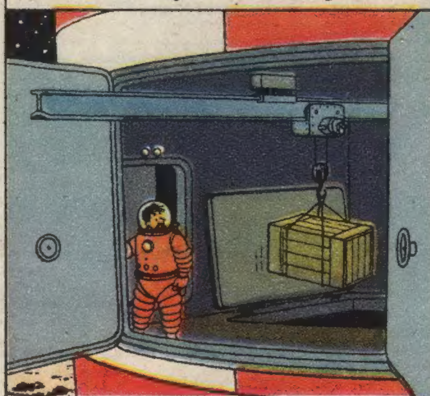

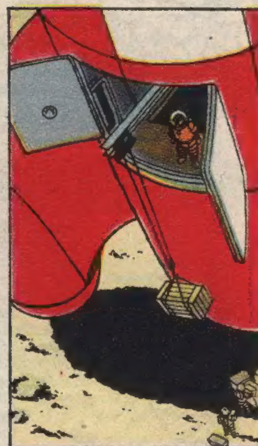

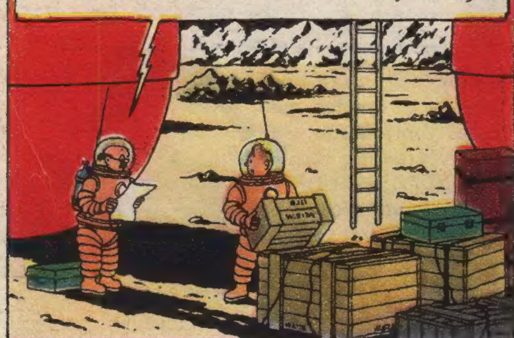

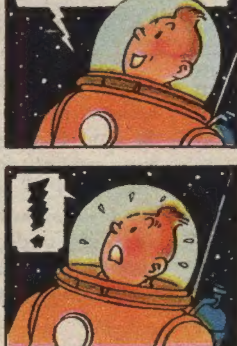

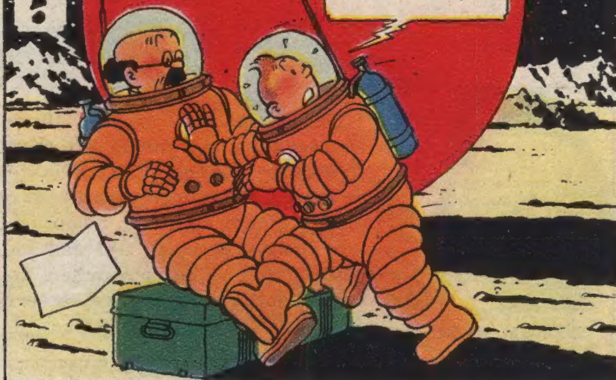

(Wordt voortgezet.)